

«Глодовий кущ колов шипами вітер...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Глодовий кущ колов шипами вітер,
Трощив на брості паморозі лід,
Змітав довкола таємничий слід
Відталинами виписаних літер.
Коли ж одяг покручені гілки
В зелений шовк з рожевістю рясною,
Сховав свої колючі кулаки
І з ніжним шепотом вклонивсь перед весною.
Згадав про зниклий напис на снігу,
Що мерехтів, мов іскри од кресала,
Він запитав красуню дорогу:
— Це ти мені про свій прихід писала?
— А хто ж іще!..
— Виходить, я даремно
Ламав за тебе шип'я кулаків?
— Я — дівчина...
Ми любим сварку ревну
Закоханих у нашу вроду юнаків.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. 2 — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/hlodovyi_kusch_kolov_shypamy_viter